

ներն են, բացի մի երկուսից, որոնց տեղ նորոգելու հարկը վերցնել են ուրիշներ, այնպես որ խումբի կազմակերպությունը այնքան լիակատար է, որ թէ հոգեւոր դարանոցը, թէ օրհորդական ուսումնարանը այս տարի ևս կընթանան նոյն ուղղութեամբ և ուսման նոյն պրոգրամայով, ինչ որ էր անցեալ տարի, առանց որ և իցէ մի բան պակասեցնելու: Թող Շուշու հայ հասարակութիւնը բոլորովին հանդարտվի և չարամիտ ու նենգաւոր մարդկանց հաւատ չընծայէ:

Խնդրում են Մշակ լրագրի խմբագրութիւնից բարենաճել այս մի քանի տողը տպագրել իր լրագրում ի միամտութիւն ազգայնոց:

Տեսուչ թեմական դպրանոցին հայոց Ղարաբաղու Համբ. Առաքելան

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Թիֆլիս, 4 սեպտեմբերի

Ընթացող նամակներին և եկեղեցիների ասածներին եթէ ոչ գնեք, Հին-Նախնականներէ թէ տարագրութիւն և թէ զանազան հիւանդութիւնները անազին ընդարձակութիւն են ստանում:

Մենք կը փորձենք ցոյց տալ այդ հիւանդութիւնների եթէ ոչ միայն, գոնէ զվնասը պատճառը, որ առիթ ունեցանք հետազոտելու Հին-Նախնական եղած ժամանակներու— Այդ բոլոր հիւանդութիւնների գլխաւոր պատճառը մենք գտնում ենք սեպտիկ ազգայնակութեան անմաքարարութեան և կեղտոտութեան մէջ: Պարզենք ասածներս. յայտնի է, որ Հին-Նախնական ամբողջ գաւառում, փայտի պակասութեան պատճառով, զործածական վառելանիւթը ածար է: Անստունների այդ արտադրութիւնը զիւղացիք, նոյն իսկ քաղաքացիք, տարվայ երկը կը զանախներում՝ ձմրան, աշնան և գարնան զիւղում են իրանց շինութիւններին կից փողոցամասներում և միայն յուլիս ամսին, երբ արտաքին կողմը չորանում է, շուտ են տալի հակառակ կողմը և քանի մի օր այդ դրութեամբ թողնում, ապա շարում են պատերին կից, ուր մնում է մօտ մի ամիս: Երբ այս գործողութիւնները արդէն վերջացած են, հաւաքում են: Այժմ ընթերցողին ենք թողնում դասուլ, թէ ինչ անուշահոտ բուրուհն է տիրում ամբողջ տարվայ ընթացքում այդ ածարազարդ երկրում, մանաւանդ յուլիսին, երբ շուտ են տալիս ածարի կոյտերը և նրա տտորին շերտերում ամրանցում փտած, ներսած բուսեղենների կատարելապէս ներսած օղը միասնում է ամառային, առանց այն էլ կրաշտ և օթ օդի հետ... կամ երբ անձրև է գալիս, այդ ածարայի բարձրաւանդակների վրա կազմվող կարմիր, գունաւոր լճերից: Մենք չենք թէ ունենալ բոլորը, երբ ամառային կիզիչ ճառագայթների տակ հայտնին անամին նոր արտաթորութիւնը չազատելով կպնում է պատերին, մենք չենք թէ ունենալ այն ճահիճներից բուրած անտանելի գարշահոտութիւնը, որ մեծ մասամբ առաջ է գալիս զիւղացու անտարբերութիւնից...

Ահա, ընթերցող, այս և սրանց նման հազարաւոր ապականութիւնները, կեղտոտութիւնները

ձայնը ժամանակակուր է և հետեանք է ճանապարհի մէջ մրակուց: Բայց եթէ այդպէս է, պէտք էր սպասել, հանդստանալ ճանապարհից, իսկոյն չը սկսել խաղալ, եթէ ոչ, կարելի է ձայնը կատարելապէս վիզցնել զօր և լուր նրան: Կերասաններն երգչուհի չէ, բայց և այնպէս դրամատիկական զերասանուհին, իր ձայնով ամեն տեսակ զգացմունքներ և մարդկային կրքեր արտայայտելու համար, պէտք է տիրակալութիւնը ձայնի մի բաւական ընդարձակ բնութիւն տրի վրա, բարձր հնչուններից սկսած մինչև պիանիսիսի: Կ. Պոլսի զերասանուհիները մեծ մասամբ կամ շատ բարձր են խոսում բնմի վրա, որ չասենք բողբոջ են, կամ այնքան ցած ձայնով են խոսում, որ այլ ևս ոչինչ չէ լսվում, որ այլ ևս դա ձայն, հնչուն չէ, այլ շշիւն է միայն:

Կի ուրիշ պակասութիւն ունեն մեզ մօտ հիւր եկող զերասանուհիները: Երբ լաց են լինում, այնքան բարձր հնչելու են, որ այլ ևս բռուներ չեն արտասանում: Պէտք է իմանալ լաց լինելու և բռուներն էլ պարզ արտասանել. մանաւանդ չը պէտք է իր բռուների պարզ արտայայտութեանը զարձեւալ արուեստական կերպով արգելք դնել, անզարար թաղկոսակը պահելով բնական վրա:

գումարվելով՝ առաջացում են այն բազմատեսակ հիւանդութիւնները, որոնք այժմ և համարեա իւրաքանչիւր տարի լսվում են հարիւրաւոր ծծկեր տղաներ, պատանիներ և որ ցաւային է երիտասարդներ... նոր սերունդ... Սակայն այս բոլորի վրա ով է ուշք դարձնողը. նախնականցի դարձեալ նոյն դարերը մեռելային անտարբերն է, գեղական պոլիցիան էլ օրինակ է առնում նրանից, չը նայելով որ 79 թուականին նահանգապետից հրամայված էր տեղական գաւառապետին, իսկ վերջինից շինական դատաւարներին խոտը հակել տեղական ազգայնակութեան մաքրութեան վրա և կարգադրել տեղափոխել ածարի կոյտերը զիւղից դուրս, դաշտերը: — Այդ հրամանը գործութիւն ունեցաւ միայն քանի մի ամիս...

Խնարհաբար հրաւիրում ենք այս իրողութեան վրա նրա ուշադրութիւնը, որի պարտքն է, իսկ ձեզ, մեծապատիւ խմբագիր, որպէս հասարակական պոլիցիոսի և նրա շահերի պաշտպանին, տեղ տալ ձեր լրագրի էջերի մէջ այս երկտողի և պաշտպանել, ինչպէս միշտ, նոյնպէս և այժմ հասարակութեան շահերը, անխնայ մտրակելով նրա անտարբերութիւնը:

Էմմանուէլ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐԻ

Սեպտեմբերի 8-ին, ժամը 1-ին կէտորից յետոյ Փոխարքայի պալատի մէջ անգլին բազմութեան ներկայութեամբ հանդիսաւոր կերպով բացվեցաւ Թիֆլիսի հնագիտական ժողովը: Դոգովը բաց արաւ Փոխարքայի պաշտօնակատար, գնեքաւաղիտանս, իշխան Մէլիքով: Այնուհետև ամեն օր լինելու են ժողովի այլ և այլ բաժանմունքների գիտական նիստերը:

Գերմանացի հռչակաւոր զինական պրոֆէսոր Վիրխով հասել է Թիֆլիս և ներկայ է գտնվել հնագիտական ժողովի բացման հանդիսին: Անոր կողմակից, ինչպէս լսել ենք, գիտականը ճանապարհորդելու է Փոքր-Ասիա և դիտաւորութիւն ունի հետազոտել Տրոյայի հուշարձանները: Պ. Վիրխով իր լուսավազ հմտութեամբ, հետաքրքրվում է, ի միջի այլոց որպէս անտրոպոլոգ, մեր երկրի այլ և այլ ազգաբնակչութիւնների ցեղական ծագումով, նրանց ցեղական կազմակերպութեամբ: Վլադիկովկասից Թիֆլիս գալով պ. Վիրխով հետաքրքրվել է սեբերով: Ի միջի այլոց մի օս իշխանական ընտանիքի անդամները խոստովանվել են գիտականին, որ իրանք հայոց ծագումից են և իրանց պապերը Աշիից են գաղթած:

Երէկ, չորեքշաբթի օր, սեպտեմբերի 9-ին, մենք չը կարողացանք հրատարակել Մշակի համարը, որովհետև սեպտեմբերի 8-ին տօն օր էր և տպարանում ոչ ոք չէր բանում:

Այն երեք մշակները, որոնք նորերումս ըստանվեցան Մարգարովի շինութեան վրա փուլ եկած հողի տակ, թիւրքիսպատակ լինելով,

Կի ուրիշ պակասութիւն ունեն բոլոր կ. Պոլսի զերասանուհիներն ու զերասանուհիները, մանաւանդ երբ նոր են գալիս կ. Պոլսից, որ մեզ համարում է թէ դա մի առանձին պոլսական բեմական դպրոցի հետեանք է,— դա արագ ասօսութիւնն է (скороговорка): Այդ պակասութիւնը ունի և Հրաչան: Պէտք է պարզ խօսել, չը պէտք է չտապել, չը պէտք է անչափ արագ խօսելով, բռուերի կէտը չարտասանել: Բեմը արհեստ է, բեմը չէ կարող ձեռք այն լինել, ինչ որ կեանքն է: Կեանքի մէջ դժբաղդ լինելով, մարդը կարող է այնքան լեզուով ձայնով խօսել, այնքան շփոթվել, որ լսողը կարող է և ոչինչ չը հասկանալ թէ նա ինչ է ասում: Բեմի վրա զերասանը զժբաղդ արարած ներկայացնելով, պարզ խօսքերով արտայայտում է իր գրծբաղդ լինելու զգացմունքը, բայց մի և նոյն ժամանակ այնքան արհեստով, որ այդ անձնորոշութիւնը անբնական չը լինայ: Իրականութեան մէջ մարդը մտնելով կարող է գուցէ միայն մի լախ քաշել և մեռնել, բայց բեմի վրա մեռնողը մի ամբողջ մօնօլօգ է ստում, որպէս զի ազգեցութիւն ունեանայ հանդիսականների վրա: Բայց այդ բոլորը պիտի այնքան արհեստով կատարվի, որ անբնականութիւնը չը բնայ:

սպանվածների ազգականները, որոնք նոյնպէս թիւրքիսպատակ են, գնացին այս օրերս Թիֆլիսի թիւրքացի հիւպատոսի մօտ, խնդրելու համար որ սա պաշտպանի նրանց Մարգարովի առջև և պահանջի նրանց համար վարձատրութիւն: Բայց հիւպատոսը նրանց չընդունեց:

«Ժողովուրդի Պրիմեր» համար ստացանք. Ատաբախանից Յովհաննէս Համարապետից 15 բուրլ, Թիֆլիսից մի անյայտ պարտից 8 բ., Բագուցից Մարտիկ Սարգսեանից 4 բ., Բագուցից Մարտիրոս Տէր-Ստեփանեանից 4 բ., Գուրաբայից Նիկողայոս Արիստակեանից 4 բ., կարակերտից Բեյլի Միլիանեանից 5 բ., Բագուցից Մովսէս կրասիւնիկեանից 10 բ., Կերթիցից գեներալ Մազաթեանից 8 բ.: Ընդամենը 58 բուրլ: Իսկ Ղազարոս քահանայ Յովսէփեանի տուած 8 բուրլի հետ 66 բուրլ: Անցեալ փողի հետ կանխ 511 բուրլ, իսկ Ղարսից ստանալու 400 բուրլ գումարի հետ կանխ 911 բուրլ:

Թիւրքի-Խու-Շուրի-Սու-Սու-Սու-Սու մեզ գրում են: Կերակրի, օգոտոսի 30-ին այտեղ մի սարսափելի անցք պատահեց: Առաւօտեան ժամը 9-ին մի հայ դարբանապետ, Համբարձում Ասլանով, դաշոյնով սպանեց իր կնոջը, և յետոյ էլ ատրճանակով ինքնասպանութիւն գործեց: Ասում են որ սպանութեան պատճառը եղել է մարդու և կնոջ մէջ կռիւ: Տեղիս քահանայ առաջնորդից թոյլտուութիւն է ինչո՞րիչ նմանեցնել նրան թաղելու, բայց թոյլտուութիւն չէ ստացել: Այն ժամանակ քահանան դիմել է քաղաքապետին, որ և թոյլ է տուել թաղել կնոջը: Բայց թաղման օրը քահանան ձանապարհին հիւանդացի է, նրան նրստացրին կառք և նա կարողացաւ միայն գերեզմանի հողը օրհնել: Բայց միւս օրը քահանան դարձեալ ամբողջ էր և մաս էր գալիս փողոցներում իր ծառայիցի հետ: Արդէն մի շաբաթ է որ Շուրայում սաստիկ ճեղքում է քամի, այնպէս որ փողոցում առանց հաստ հագուստի չէ կարելի ման գալ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՐԵՆԻԿ ԼՐԱԳՐԻ ԶՕՐՈՒՄԸ

Յաւօք սրտի իմացանք թէ Ազգ. Հիւանդանոցի Հոգաբարձութիւնը իւր վերջին նիստը պիտի ընէ յառաջիկայ հինգշաբթի օր խմբովին հրաժարական ստորագրելու և վարչութեան զրկելու համար:

Այսպիսի յուսահատական որոշման մը համար ոչ ոք իրաւունք ունի մեղադրելու զՀոգաբարձութիւնը, քանի որ մայրաքաղաքիս Թաղ. խորհուրդը և գաւառները, և ամբողջ Ազգը կրնամք ըսել, անտարբեր կը գտնուին և Հոգաբարձութեան չեն նըպաստելու: Ներկայ Հոգաբարձութիւնը մինչև ցարդ թէ աշխատութիւն և թէ գրամ յօ-

Գուցէ բեմական բեմական դպրոցը, որին անուշաբտ ապագան է պատկանում, այլ ևս այդ միջոցները չի գործածի, այլ զուտ բնականութեամբ կը ներգրծի հասարակութեան վրա, — բայց նոյն իսկ դրա մէջն է դժուարութիւնը րօման տիպական դպրոցի, որին պատկանում են և Կրեմայի պիէսանները, որ անբնական չը վերջին ծայր հասցրած արհեստի միջոցով պէտք է այնքան բնականութեամբ խաղացվի, որ նրա անբնականութիւնը չը բնայ:

Այս է գուցէ պատճառը որ բոմանտիկական պիէսանները խոր աղբեցութիւն են գործում միմիայն կարկից դուրս տաղանդաւոր արտիստներ: Իսկ հասարակ մահկանացուները անզօր են յարթել անբնականութիւնը:

Երկու խօսք անցեալ տարվայ երկու դերասանների մասին: Անականը ճշմարիտ դերասան է դառնում. զիկցիան պարզ և հասկանալի, խաղը խնդրի և մտածված: Այն տեսլի մէջ, որտեղ նա Արմանի հօր դերում խօսում է Մարգարիտայի հետ և նրան խրատում է իր երկար մծծուցով, նա գրաւում է իր վրա հասարակութեան ամբողջ ուշադրութիւնը և այդ ժամանակ Հրաչեային հանդիսականը մոռանում է, այլ ևս նրա վրա չէ նայում: Իսկ այդ չը պէտք է լինի:

ժարակամ տուած է և շատ գոհ կը լինի եթէ իւր քսակէն տուած գրամներն իբր նուէր ընդունի վարչութիւնը, սակայն իւր օձիքն այլ ևս թողու:

Շատ ցաւալի բան մ'ըսած կը լլանք, եթէ յիշենք որ Հիւանդանոցի ներկայ անհայտագիտի վիճակին մէջ, որ օր ըստ օր է վատանալու գիւրք մ'առած է հասցին սղելէն, նպաստից դարբելէն և Թաղ. խորհրդոց ու Ազգի անփութութեան կեղծ անուշաբտ Հիւանդանոցի յատկացեալ շարժութեան գումարը իւր պէտքերում գործածած և ցարդ վճարած չէ Հիւանդանոցին:

ԹԻՒՐԿԻԱ

„Daily News“ լրագրում կարգում ենք հետեւեալ թղթագրութիւնը կ. Պոլսից:

Գեր. Ներսէս հայոց Պատրիարքը ներկայացրեց լօրդ Կրեմլինին այն բարեկարգութիւնների ծրագիրը, որ նա փափագում է մտցրած տեսնել Հայաստանում: Նախ և առաջ նա առաջարկում է, որ Նուբար փաշան նշանակվի հայ գաւառների ընդհանուր կառավարիչ, մինչդեռ միւս տեղերում վարչական զխաւորները կը լինեն մահմետականներ հայ օգնականներով, նայելով ազգաբնակչութեան մեծամասնութեանը: Լօրդ Կրեմլինը առարկից այդ առաջարկութեան, թէ հիւպատոսների տեղակազրերը մահմետական ազգաբնակչութիւնը այնպիսի մեծ քանակութեամբ են ներկայացնում, որ չէր կարելի մի հայ նշանակել ընդհանուր կառավարիչ: Սակայն գեր. Ներսէս Պատրիարքը յիշեցրեց իսկոյն Նորին Լօրդութեանը, թէ հէնց ինքն է եղել Աբրահամու վարչութեան հեղինակը, որ համաձայն էր մի քրիստոնեայ նշանակելու իբրև ընդհանուր կառավարիչ՝ չը նայելով այն իրողութեան, որ մահմետական ազգաբնակչութիւնը մեծամասնութիւն էր կազմում: Լաւ յայտնի էր որ մահմետականներ և քրիստոնեայք Արաւանում բարեյաջող կերպով ապրում էին միասին: Յետոյ Պատրիարքը հաստատում էր, որ վանայ, Մուշի, Զէյթունի և Հաճինի հայ բնակիչները մահմետականներից բազմամթիւ են: Նուբար-փաշային նշանակելու հետ միասին գեր. Ներսէսը պահանջում է նաև, որ մահմետական կրօնական օրէնքները չը գործադրվեն այն վէճերի մէջ, որ հայ և մահմետականը կուենան միասին, որ ժանդարմ կազմող անձինքը այն երկրի բնակիչները լինեն, ուր որ նրանք պաշտօն կուենան գործելու, և յետոյ որ մի-

Երբ ուստ խմբի մէջ տ. Բալթի խօսում էր պ. Զէրնովի հետ այդ տեսլիլ, ինչքան էլ Զէրնով հարկեր անգամ բարձր է Միակեանից, բայց նոյն իսկ նրա մծծուցով ժամանակ, հասարակութեան ամբողջ ուշադրութիւնը գրաւված ունէր տիկին Բալթի, չը նայելով որ Արմանի հօր մծծուցով ժամանակ նա գրեթէ լուռ է:

Ազգամեանը անցեալ տարվանից մեծ առաջադիմութիւն է արել և կատարելագործվել է: Նա աւելի բնական է երևում, նրա զիկցիան աւելի խելացի և աւելի պարզ է:

Գարձեալ մի խօսք այս տարվայ բեմականութեան մասին, որ մինչև այժմ չին բեմականութեանը սր բեմականութեան մասնագործ կայ:

Առաջին ներկայացում. «Կատարիան Հօվարդ» Թոյն, մահ:

Երկրորդ ներկայացում. «Կատարիան Հօվարդ» Թոյն, մահ:

Երրորդ ներկայացում. «Կատարիան Հօվարդ» Թոյն, մահ:

